

VELIKONOČNI BLAGOSLOV – leto A

Jezus se prikaže sedmim učencem

Potem se je Jezus spet razodel učencem pri Tiberijskem jezeru. Razodel pa se je takóle: Simon Peter, Tomaž, ki se imenuje Dvojček, Natánael iz galilejske Kane, Zebedéjeva sinova in dva druga izmed njegovih učencev so bili skupaj. Simon Peter jim je rekel: »Ribe grem lovit.« Dejali so mu: »Tudi mi gremo s teboj.« Odšli so in stopili v čoln, toda tisto noč niso nič ujeli. Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: »Otroci, imate kaj hrane?« Odgovorili so mu: »Nič.« Tedaj jim je rekel: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli več izvleči. Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: »Gospod je.« Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero. Drugi učenci so pripluli s čolnom in privlekli mrežo z ribami; niso bili namreč daleč od brega, le kakih dvesto komolcev. Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh. Jezus jim je rekel: »Prinesite ribe, ki ste jih pravkar ujeli!« Simon Peter se je tedaj vkrcal in potegnil na kopno mrežo, polno velikih rib; bilo jih je sto triinpetdeset. Čeprav jih je bilo toliko, se mreža ni raztrgala. Jezus jim je rekel: »Pridite jest!« Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: »Kdo si ti?«; vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzela kruh in jim ga ponudil; in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je bil obujen od mrtvih. Jn 21,1-14

Velikonočni blagoslov

Pred nami so jedila, ki ustvarjajo praznično razpoloženje. Blagoslov pa je postavljen v nekakšno razpetost med zadnjo večerjo na veliki četrtek in obedom, ki ga Jezus sam, kot smo slišali v Evangeliju, pripravil učencem na obali Genezareškega jezera. Poglejmo na kratko, kaj se je dogajalo pri zadnji večerji in kam nas vabi današnji blagoslov.

Zadnja večerja na veliki četrtek za apostole ni potekala posebej praznično. V zraku je bila napetost. Juda je bil obseden z mislijo na trideset srebrnikov, ki jih bo na lahko zaslužil z izdajstvom. Ta misel je v njem ustvarjala nemir, ker je vedel, da izdaja nedolžnega človeka. Tudi apostol Peter še ni dojel Jezusovih besed in bi bil rad najpomembnejši. S tem je rušil praznično razpoloženje. Apostolu Tomažu so se verjetno zdele Jezusove besede o lastni daritvi čudne. Drugi učenci so bili z mislimi najbrž drugod. Le apostol Janez, ki je slonel na Jezusu, je popolnoma zaupal Gospodu in globoko v sebi razumel, za kaj gre.

Mar ni to kar dober oris naših skupnih obedov? No, zato pa smo tukaj. Da Bog pogleda na nas in nas blagoslovi. Da blagoslovi te jedi, da bi nas povezale v pravo občestvo, v žive družine in skupnosti.

Tu smo, da Bog naredi iz nas apostole, ki so se veselili obilnega lova in zaupali, da je med njimi Vstali Gospod. Pri blagoslovu zato posebej prosimo, da bi naši praznični obedi bili resnično in iskreno srečanje, da bi zmogli zaupati, da je med nami Vstali, ki premaguje vsako razdeljenost. Prosimo:

- - naj premaga vsako obsedenost z denarjem, ki je dušila in vznemirjala Juda Iškarijota,
- - da nas osvobaja nepotrebnih skrbi s pomembnostjo in lastno veljavo, ki je ustvarjala razdor med apostolom Petrom in drugimi učenci,
- - da ruši dvome, ki so Tomaža vlekli iz skupnosti, da je taval okrog in iskal tolažbo drugje,
- - da prežene mlačnost, ki je apostole uspavala, da v njih ni bilo življenja.

Naj današnji blagoslov iz nas dela:

- - spreobrnjenega Juda, ki nasprotno od Iškarijota verjame v moč Božjega odpuščanja,
- - skesanega Petra, ki zaupa v Božjo ljubezen in se počasi uči ljubiti brez iskanja pomembnosti,
- - v veri potrjenega Tomaža, ki se sreča z Vstalim in začuti njegovo resničnost,
- - žive apostole, ki spoznajo, da je Gospod resnično vstal.

Povabimo k našim prazničnim obedom Gospoda, k nami želi prinesiti svoj mir. Mir, ki je v popolnem zaupanju, da je Bog naša moč, naše upanje, naše veselje.

Dragi bratje in sestre, ni druge moči, ki bi mogla naše obede narediti velikonočne, razen Vstalega Gospoda. Samo Vstali lahko naše obede naredi resnično praznične, polne globokega miru in veselja. Učencem je prav zato sam pripravil nov obed na obali jezera. Učencema na poti v Emavs je razlomil kruh in ga dal. Nam pa pripravlja evharistično daritev vsak dan. Zaživimo iz te Božje moči, da bi mogli resnično obhajati pravo veliko noč.